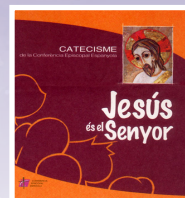

TEMA 3

GRIDATS A VIURE COM A FILLS DE DÉU

Pàgs. 92 i 93 del Catecisme

NOM: _____
 CATEQUISTA: _____
 DIA: _____

© Bisbat de Mallorca - Dipòsit legal PM 1040-2018 - Setembre 2018

Sants

Els **sants** i **santes** de Déu són molts: no podríem anomenar-los tots aquí! Qui són? Els homes i les dones que segueixen passos de Jesús i que van fer coses grans i belles a causa d'ell i el seu nom. Alguns van donar tots els seus béns i fins i tot les seves vides per ell! Alguns han construït monestirs i fundar en ordes religiosos, altres curaren malalts, alguns van anar a la fi del món per anunciar l'amor de Jesús. L'església reconeix els sants, oficialment, molts d'aquests homes i dones, però, hi ha una multitud d'altres, desconeguts, que són sants de Déu!

¿Hay que tomar al pie de la letra la Biblia?

Tomar los textos sagrados al pie de la letra es una enfermedad de todas las religiones. Se llama fundamentalismo y este peligro también existe para la Biblia.

Veamos primero el **Antiguo Testamento**. Esto es lo esencial: Dios ha actuado en la historia de los hombres y ha hecho una alianza con ellos. Para hacérselo entender hay diferentes tipos de libros. El profeta Jonás, Abrahán, Moisés, David, Elías, Jeremías y muchos otros. En cuanto a Adán y Eva, son personajes "simbólicos". Se podría decir también "míticos". El mito es una especie de parábola que se cuenta desde la noche de los tiempos para responder de forma imaginada a las grandes preguntas de la humanidad: de dónde venimos, por qué existe el mal, a dónde vamos. El **Nuevo Testamento** nos habla de Jesús, el hijo de María, que nació cuando Tiberio era emperador de Roma y Quirino gobernador de Judea, y murió bajo Poncio Pila to. Jesús nos trajo una Buena Nueva y resucitó, y ahora está vivo junto a su Padre y junto a nosotros. Esto no significa que en el Nuevo Testamento haya que tomarlo todo al pie de la letra. También hay elementos simbólicos que se mezclan en él. Esto resulta muy claro en el libro del Apocalipsis.

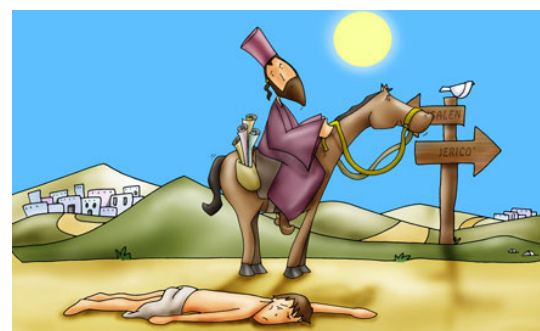
DE VERITAT CREUS ? Realment la Bíblia és Paraula de Déu?

ENCARA QUE SÓN ELS HOMES QUE VAN ESCRIURE AQUEST TEXT!

Una paraula universal

Sí, jo crec que la Bíblia és la paraula de Déu. La Bíblia no és un llibre com els altres, perquè a través seu parla Déu, no sols a través d'alguns passatges, sinó en tota les històries. Seria massa fàcil de llegir només els passatges que ens convenen! No és una vella història que ens pot donar models, o que podria ajudar-nos a ser millors éssers humans, sino que és Jesús mateix qui parla al seu poble.

A la missa, quan el capellà acaba de llegir el passatge de la Bíblia, diu: «L'Evangelí de Jesús», i diem «Glòria a vós, oh Crist». És la nostra manera de dir que creiem que realment ens està parlant!

Paràbola del bon samarità

Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:

—Mestre, què he de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

—Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?

Ell va respondre:

—Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.

Jesús li digué:

—Has respost bé: fes això i viuràs.

Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús:

—I qui són els altres que he d'estimar?

Jesús va contestar dient:

—Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despularen, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort. Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:

—Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a pròisme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

Ell respongué:

—El qui el va tractar amb amor.

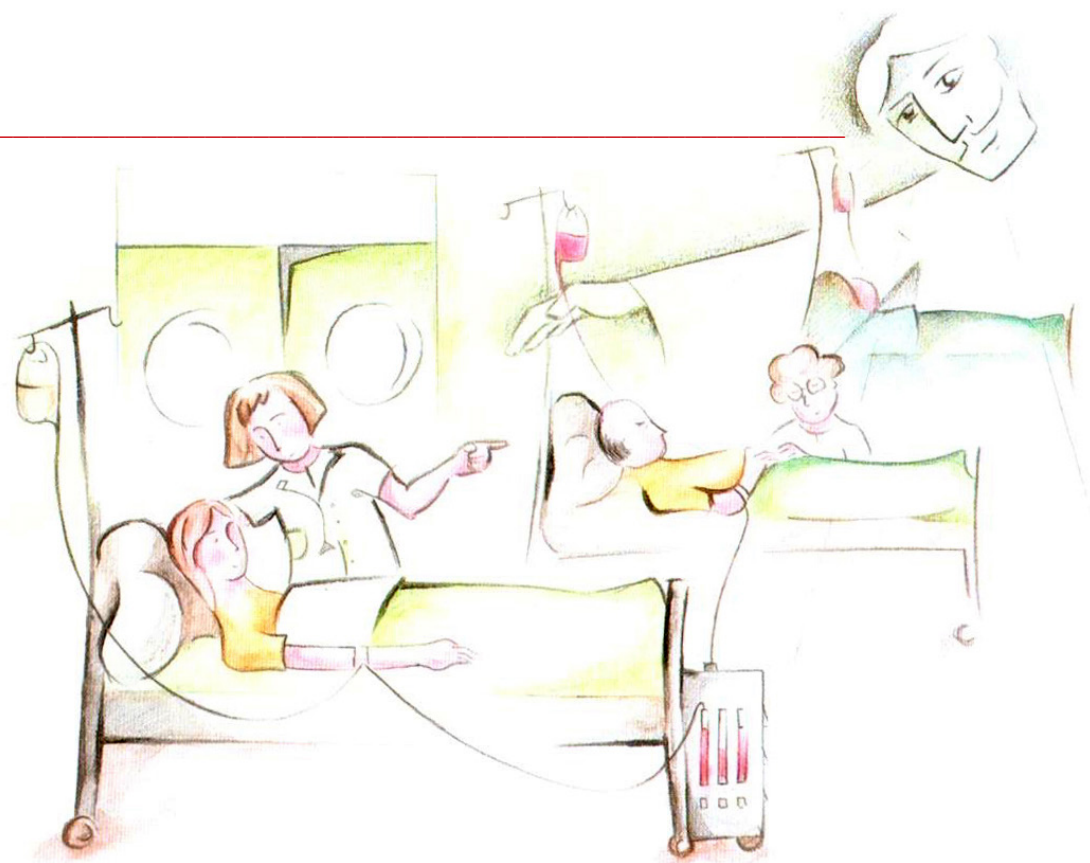
Llavors Jesús li digué:

—Ves, i tu fes igual.

«Pere li preguntà: Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'ha fet? Set vegades? Jesús li respon: No et dic set vegades, sinó setanta vegades set» (Mt 18,21-22).

Quan

Així ens va dir Jesús com ha de ser el nostre amor:

«Us don un Manament nou:
que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat.
Tothom coneixerà que sou deixebles meus
per l'amor que us tindreu entre vosaltres.» (Jn 13, 34-35)

APRÈN DE
MEMÒRIA

Què és el més important que Déu ha creat? L'home i la dona són el més important que Déu ha creat. Els va crear a imatge i semblança seva, lliures, capaços d'estimar i de conèixer la veritat, i iguals en dignitat.

Estimau-vos els uns als altres tal com jo us he estimat.

Escriu algunes coses que tu ja fas per complir **EL MANAMENT NOU DE JESÚS**. T'hi pot ajudar el que diu la pregària de més a baix.

«Perdonau les nostres culpes
així com nosaltres perdonam...»

Gràcies, Pare,
perquè ens has donat un camí de vida: els Manaments.
Amb la seva llum podem fer obres d'amor:
donar de menjar al famolenc; visitar el qui està sol o malalt;
consolar el qui pateix; acollir el qui no té casa;
perdonar les ofenses; pregar per tothom.
Gràcies, Pare, perquè així som feliços
i feim feliços els altres.